

Sygn. akt IV KK 35/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Wiesław Koziielewicz

SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)

Protokolant Olga Tyburc - Żelazek

w sprawie S. M.

uniewinnionego od dokonania przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 12 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 15 września 2022 r.,

kasacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 29 października 2021 r., sygn. akt VII Ka 807/21,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 1 czerwca 2021 r., sygn. akt XI K 1066/20,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w Częstochowie do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 1 czerwca 2021 r., sygn. akt XI K 1066/20, Sąd Rejonowy w Częstochowie uznał S. M. za winnego tego, że: w okresie od marca 2020 r. do 14 lipca 2020 r. w nieustalonym miejscu za pośrednictwem sieci internetowej działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie od 300 do 900 zł kupujących z portalu a. w taki sposób, że wykorzystując ogłoszony stan epidemiczny związany z rozprzestrzenianiem się wirusa COVID – 19 wystawił na portalu a. z konta o nazwie „E.” aukcję sprzedaży masek ucieczkowych i filtrów węglowych o wartości 0d 300 – 900 zł, wprowadzając w błąd potencjalnych kupujących co do ich zastosowania, tj. oferując w/w maski oraz filtry jako chroniące przed m.in. zagrożeniem zakażeniem się koronawirusem przy czym skutku nie osiągnął z uwagi na brak ofert kupna, to jest przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 zł. Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący dwa lata. Zobowiązał oskarżonego- na mocy art. 72 § 2 pkt 1 k.k. - w okresie próby do informowania Sądu o przebiegu okresu próby co 3 miesiące do 10 dnia danego miesiąca na piśmie.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego. Zaskarżył on to orzeczenie w całości i zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, a mających wpływ na jego treść poprzez ustalenie na podstawie nieprawidłowej oceny dowodów że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby oskarżony dopuścił się jego popełnienia;
2. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, mianowicie naruszenie art. 170 § 1 pkt 3 (najpewniej k.p.k.- uwaga SN) przez uznanie, że nie było konieczne dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu wirusologii, epidemiologii i bhp na okoliczność, czy maska P. firmy D.

stanowi skuteczną ochronę od skażeń i wirusów, w tym wirusa SARS- Cov-2 (...);

3. obrazę art. 5 § 2 k.p.k. poprzez naruszenie zasady domniemania niewinności ponieważ nie dające się usunąć wątpliwości, które powstały podczas oceny materiału dowodowego nie zostały rozstrzygnięte na korzyść oskarżonego, równocześnie przy ocenie dowodów nie uwzględniono wszystkich okoliczności sprawy, które budzą uzasadnioną wątpliwość.
4. – z ostrożności procesowej – rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary (...).

Apelację rozpoznał w dniu 29 października 2021 r. Sąd Okręgowy w Częstochowie, który wyrokiem w tym dniu w sprawie VII Ka 807/2 zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, iż uniewinnił S. M. od zarzucanego mu czynu, kosztami postępowania za obie instancje obciążył Skarb Państwa.

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego na niekorzyść S. M. wniósł prokurator zarzucając temu orzeczeniu:

rażące naruszenie przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., które miało istotny wpływ na treść wyroku, a polegało na tym, iż Sąd Okręgowy w Częstochowie, orzekając na skutek rozpoznania apelacji obrońcy oskarżonego, dokonał samodzielnej, odmiennej od sądu I instancji, błędnej oceny tego samego materiału dowodowego i opierając rozstrzygnięcie reformatoryjne wyłącznie na podstawie wydruku ofert aukcji z kart 22 – 53 akt sprawy, pominął dokumentację uzyskaną od A.. z o.o., znajdującą się na kartach 93 – 96, 144 – 148 akt sprawy, co doprowadziło do wadliwego przyjęcia, że S. M. nie wprowadził w błąd potencjalnych kupców masek ucieczkowych i filtrów węglowych co do zakresu ich ochrony, tj. jako chroniących przed zakażeniem koronawirusem, a w konsekwencji do niezasadnego uniewinnienia oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia przestępstwa, a nadto zaniechał dokonania i przedstawienia w uzasadnieniu wyroku wnikliwej, kompletnej, zgodnej z zasadami prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego oceny całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego i wniósł o uchylenie w

całości zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Częstochowie w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja prokuratora jest zasadna w stopniu oczywistym, co pozwoliło rozpoznać ją w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zaskarżony nią wyrok wydano bowiem z rażąco obrazą wskazanych w zarzucie kasacji przepisów prawa procesowego, a to z racji charakteru tego uchybienie i jego następstw, nie tylko mogło, ale wręcz miało istotny wpływ na jego treść.

Z treści uzasadnienia zaskarżonego kasacją wyroku wynika wprost, że Sąd Okręgowy jedynie – w oparciu o „analizę ofert na aukcjach, których treść obrazują wydruki na kartach od 22-53” - ustalił brak w nich informacji o tym, że oferowane przez oskarżonego maski oraz filtry węglowe chronią m.in. przed zagrożeniem zakażenia się koronowirusem. Na tej podstawie Sąd ten uznał, iż Sąd Rejonowy bezzasadnie przyjął w opisie czynu przypisanego S. M., iż „wprowadzenie przez niego potencjalnych kupujących dotyczyło zastosowania masek ucieczkowych i filtrów węglowych jako chroniących przed m.in. zagrożeniem zakażenia się koronowirusem”. W konsekwencji Sąd odwoławczy przyjął brak w ustalonym zachowaniu oskarżonego realizacji znamienia „wprowadzenia w błąd”, koniecznego do uznania jego sprawstwa popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Stwierdził bowiem, iż „czyn przypisany oskarżonemu nie został wykazany przeprowadzonymi dowodami, a środek zaskarżenia wywiedziono wyłącznie na korzyść oskarżonego. Zatem konieczna stała się zmiana wyroku przez uniewinnienie oskarżonego”. Ta zaprezentowana przez Sąd Okręgowy ocena dowodów i to poczynione na jej podstawie ustalenie uchybia – i to rażąco – przepisom procesowym wskazanym w zarzucie kasacji. Rzecz bowiem w tym, iż Sąd Rejonowy jako podstawę dowodową tych zanegowanych przez Sąd odwoławczy ustaleń, dotyczących wprowadzenia przez oskarżonego potencjalnych klientów w błąd co do zastosowania oferowanych masek oraz

filtrów jako chroniących przed m.in. zagrożeniem zakażenia się koronowirusem, poczynił na podstawie wydruków treści aukcji pochodzących z informacji A. znajdujących się w aktach sprawy (także) na kartach 93- 96 oraz 144 – 148 (strona 3 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Analiza tych to dokumentów potwierdza jednoznacznie to, iż oskarżony oferował do sprzedaży maski oraz filtry węglowe, które miały chronić przed zakażeniem się koronowirusem („maska antywirusowa Koronowirus”). Poza sporem jest to, że Sąd Odwoławczy nie dostrzegł tych dowodów oraz nie poddał ich analizie i wbrew ich treści poczynił przywołane ustalenia, które doprowadziły do uniewinnienia oskarżonego od zarzucanego mu czynu. Tym samym rażąco uchybił zarówno regulacji z art. 7 k.p.k., jak i art. 410 k.p.k., skoro przeprowadził w ten sposób ocenę zebranych w sprawie dowodów, wbrew zawartych w nich regułom. Istotność wpływu tego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku jest też niewątpliwa, skoro determinowało ono treść tego orzeczenia.

Stąd zaistniały wszelkie podstawy do uznania zasadności kasacji prokuratora. W konsekwencji konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Częstochowie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. W jego toku Sąd ten na nowo dokona rzetelnej kontroli odwoławczej wyroku Sądu Rejonowego w związku z wniesioną od niego przez obrońcę oskarżonego apelacją.

Z tych to względów orzeczono jak wyżej.

[as]